

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Visd 2

[756]

II.

THi de ere skødeløse Folck / oc sige / Det er en stacket oc kedsommelig ting met vort Liff / Oc naar it Menniske er borte / da er det aldelis vde met hannem / Saa veed mand slet ingen / som er igen kommen aff Helffuede. Wforuarendis ere wi fødde / oc fare bort igen / lige som wi haffde aldri veret til. Thi den snuelse i vor Næse er en røg / Oc vor tale er en gnist / som rører sig aff vort hierte. Naar den er vdslyct / da er Liffuit borte / som en Falaske / Oc Aanden forsuinder / som it tynt væder. Oc vort naffn forglemmis met tiden / at slet ingen skal tencke paa vor Gerning. Vort Liff far bort / som der haffde veret en Sky / oc forgaar som it Taag / der fordriffuis aff Solens skin / oc forteris aff hendis hede. Vor tid er / lige som en skugge far der hen / Oc naar som wi ere borte / da er ingen igenkommelse / Thi det er fast beseglet / at der skal ingen komme igen.

Kommer nu hid / oc lader oss vel leffue / den stund det er paa ferde / oc bruge vort Liff i vngdommen. Wi ville fylde oss met den beste Vin oc Salue / Lader oss icke forsømme Maaymanedes blomster. Lader oss bære Krantz aff vnge Rosen / før end de bliffue visne. Lader ingen aff oss forsømme sig at braske / At mand kand alleuegne spørre / huorledis wi haffue veret glade / Wi haffue der dog icke mere aff / end det samme.

Lader oss offuerfalde den Fattige Retferdige / oc icke spare nogen Vidue eller gammil Mand. Lader oss icke acte de gamle Graaherdedis straff. Huad som wi ekon kunde gøre / det skal vere ret / Thi huo som icke kand gøre huad hannem lyster / hand gelder inted. Saa lader oss lure paa den Retferdige / Thi hand gør

oss megen wlyst / oc setter sig mod vaar Gerning / oc straffer oss / At wi synde
mod Lowen / oc vdrober vor væsen for synd. Hand giffuer faare / at hand
kender Gud / oc roser sig at vere Guds barn / oc straffer det som wi haffue i
hiertet. Hand er oss icke lidelig / oc icke at see paa / Thi hans Leffnet rimer sig
icke met de andre / oc hand haffuer aldelis it andet væsen. Hand holder oss at
vere wduelige / oc skyer vor Gerning / som en wrenlighed / Oc giffuer faare /
huorledis de Retferdige skulle paa det sidste haffue gaat / oc roser / at Gud er
hans Fader.

757 a lader dog see / Om hans Ord er sant / oc forsøge / huad ende det skal faa
met hannem. Er den Retferdige / Gud Søn / da hielper hand hannem / oc redder
hannem aff Modstandernis haand. Wi ville sette hannem i Fengsel met
forsmedelse oc pine / at wi kunde see / huor from hand er / oc mercke / huor
taalmodig hand er. Wi ville fordømme hannem til en skendelig Død / Da skal
mand kende hannem paa hans ord.

Saadant tage de faare / oc misfeyle / Deris ondscaff haffuer forblindet dem / at
de kende icke Gudz lønlige Domme. Thi de haffue icke det haab / at it helligt
Leffnet skal bliffue lønt / Oc de acte icke den ære / som de wstraffelige Siele
skulle haffue. Thi Gud skabte Mennisken / til det euige Liff / oc giorde hannem
til it Billede / at hand skulde vere lige / som hand er. Men aff Dieffuelens auind /
er Døden kommen i Verden / Oc de som ere aff hans del / hielpe ocsaa der til.